

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na měsíc

duben 2026

Karel Liebscher

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Amort, Václav - sochař

* 26. 04. 1891 - Olomouc (okr. Olomouc)
+ 27. 11. 1967 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Holý, J. P.: Václav Amort. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 5., s. 3., Holý, J. P.: Z lásky k Chodsku. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 24. 04., č. 97, s. 14., Holý, J. P.: Byl srdečným přítelem mistra Jindřicha. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 30. 12., č. 303, s. 12., Holý, J. P.: Chodský i slovácký sochař. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 05. 05., č. 105, s. 12., Holý, J. P.: Jsem vděčný mistru Amortovi! Domažlický deník, roč. 11, 2002, 02. 12., č. 280, s. 26., Holý, J. P.: Vzpomínka na Václava Amorta. Domažlický zpravodaj, roč. 29, 2007, č. 1, s. 14., Holý, J. P.: Chodský sochař Amort nesmí být zapomenut. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 06. 05., č. 106, s. 10., Kronika města Domažlic za rok 1967 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 143-144.

Anotace: Byl potomkem staré malířské a sochařské rodiny, pocházející ze severoitalského Milána. Již jeho otec Alois občas působil v Domažlicích, kde se i dvakrát oženil. Tři jeho synové byli sochaři. Václav přišel do Domažlic v roce 1935. Ateliér měl na Dolejším Předměstí v zahradě blízko nádraží. První domažlickou zakázkou bylo vytvoření modelů pro "Chodskou svatbu" do muzea. Vytvořil deset pamětních desek, pomníček sochaře Royta a na 250 portrétních bust. Byl i malířem - portrétoval domažlické osobnosti. - *135. výročí narození*

Bauer, František - politický vězeň

* 15. 04. 1896 - Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)
+ 02. 11. 1942 - Mnichov (Německo)

Místo působení: Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Citace: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949. Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Narozen v Peci pod Čerchovem v domě čp. 28. Syn Josefa Bauera, místního obuvníka a domkáře a Anny, rozené Hornové. Zaměstnán jako železničář. Zatčen gestapem 13. března 1941, popraven nacisty v bavorském Mnichově. - *130. výročí narození*

Bayer, František, PhDr. - ředitel gymnázia

* 15. 05. 1854 - Mšené (okr. Litoměřice)
+ 05. 04. 1936 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Písek, Tábor, Praha, Domažlice

Citace: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1967-1970, s. 11. Praha: SK ČSR, 1967. Věstník čes. prof., 34, 1935/36, s. 300., Vesmír, roč. 14, 1935/36, č. 9/10, s. 252., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: František Bayer (zoolog).

Anotace: Absolvent Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Středoškolský profesor, paleontolog a ornitolog. Také znám jako autor odborných publikací a překladatel, přispíval do Ottova slovníku naučného. Učil například na reálném gymnáziu v Domažlicích. - *90. výročí úmrtí*

Duffek, Maxmilián - okresní starosta

* 18. 12. 1856 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 03. 04. 1926 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Zpravodaj AS Domažlice, roč. 13, 1986, č. 2., Domažlicko, roč. 3, 1993, 02. 12., č. 48, s. 3., Kohout, J.: Max Duffek byl vždy velmi čínorodým člověkem. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 05. 01., č. 3, s. 10., Hana, O.: K významné domažlické osobnosti. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 27. 01., č. 22, s. 14., Vorlíček, J.: Maxmilián Duffek. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 20. 04., č. 93, s. 18.

Anotace: Dlouhá léta působil jako okresní starosta. Byl spolu s profesory J. F. Hruškou, V. Kebrlem a ředitelem škol A. Srnou a Josefem Žuvníčkem pořadatelem krajské výstavy v roce 1893, jež předcházela národopisné výstavě v roce 1895. Kromě zásluh o postavení Kozinova pomníku dal podnět k zasazení pamětní desky na dům na domažlickém náměstí, v němž bydlela B. Němcová. Byl také autorem Průvodce po Domažlicích a okolí z roku 1897, jenž se s pozdějším názvem Chodskem! dočkal celkem pěti vydání. Měl značné zásluhy i o rozvoj turistiky na Chodsku. Nedlouho před smrtí byl dne 30. března 1926 jmenován čestným občanem města. V roce 1931 mu byla odhalena na jeho rodném domě v Hradské ulici čp. 93 pamětní deska (dílo Čenka Vosmíka). Manžel Zuzany Duffkové (1856-1927).

- *100. výročí úmrtí*

Faschingbauer, Hynek, MUDr. - lékárník

* 20. 04. 1961 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místo působení: Domažlice

Citace: Šimek, M.: MUDr. Hynek Faschingbauer. Projekt Příběhy regionu - Plzeňský kraj (Paměť národa). Dostupné online na internetových stránkách sdružení Paměť národa.

Anotace: Naroděn v Klatovech, v polovině 60. let 20. století se rodina přestěhovala do Domažlic. Jeho otec Pavel Faschingbauer byl kvůli nesouhlasu s okupací vojsky Varšavské smlouvy komunisty vyhozen z místa učitele, Hynek sám měl poté problémy s přijetím na gymnázium a posléze i na plzeňskou lékařskou fakultu. Na ni se dostal až díky odvolání a přímluvě známého lékaře. V roce 1987 nastoupil do domažlické nemocnice a již roku následujícího se zúčastnil protirežimních demonstrací v Plzni a Praze. Roku 1989 podepsal petici Několik vět a rozšiřoval ji po Domažlicích. Dne 22. listopadu téhož roku svolal protivládní demonstraci do centra Domažlic, o dva dny později se podílel na založení místní pobočky Občanského fóra. Po pádu komunismu se stáhl z politického dění, roku 1993 odešel i z nemocnice a zahájil provoz lékárny Pod věží. - *65. výročí narození*

Flegl, Jaromír - hudebník

* 05. 04. 1901 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 21. 07. 1952 - Valašské Meziříčí (okr. Vsetín)

Místo působení: Valašské Meziříčí (okr. Vsetín)

Citace: Holý, J. P.: Syn domažlického hudebního skladatele. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 14. 05., č. 19, s. 5.

Anotace: Absolvent domažlického gymnázia, maturoval v roce 1920. Po válce působil ve Valašském Meziříčí jako hudebník a učitel hluchoněmých dětí, autor odborných publikací a partitur. Jeho ostatky převezeny do Domažlic a pohřbeny na zdejším hřbitově. Syn Václava Flegla, bratr Ludmily Martinovské-Fleglové. - *125. výročí narození*

Gabriel, Ferdinand st. - sborníkář

* 25. 04. 1886 - Koloveč (okr. Domažlice)
+ 13. 05. 1972 - Koloveč (okr. Domažlice)

Místo působení: Koloveč (okr. Domažlice)

Citace: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 85. Plzeň: KKS, 1977.

Anotace: Otec Ferdinanda a Vojtěcha. Od roku 1913 ředitelem kůru. Hrál na řadu nástrojů, zřídil si vlastní kapelu. Působil jako velmi dobrý učitel hudby, byl sborníkářem zpěváckého spolku v Kolovči. - *140. výročí narození*

Guldan, Richard, prof., Ing. - stavební inženýr

* 21. 04. 1901 - Mířkov (okr. Domažlice)
+ 03. 07. 1955 - Hannover (Německo)

Místo působení: Smolov u Bělé nad Radbuzou, Horšovský Týn (vše okr. Domažlice), Praha, Vídeň (Rakousko), Hannover (Německo)

Citace: Holý, J. P.: Rád se vracel na Horšovskotýnsko. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 07. 01., č. 5., s. 14.

Anotace: Absolvent reálky v Českých Budějovicích a pražské Německé techniky. Vzdělání si doplnil ve Vídni. V Praze poté vedl katedru stavitelství z betonu. V té době odborně publikoval. Po válce šest měsíců internován, poté odešel do Německa, kde se v Hannoveru stal v roce 1949 samostatným profesorem. Před válkou často jezdil do Horšovského Týna, kde na Malém Předměstí trávil dovolenou. Autor odborných vysokoškolských učebnic a skript, např. Elementare Baustatik z roku 1936. - 125. výročí narození

Guttman, Rudolf - úředník

* 17. 04. 1901 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 21. 12. 1944 - Neznámé

Místo působení: Praha, Terezín (okr. Litoměřice), Riga (Lotyšsko)

Citace: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Databáze obětí holokaustu na internetových stránkách projektu Holocaust.cz.

Anotace: Úředník, bytem Lutherova 63, Praha XI. Transportován z Prahy na konci listopadu 1941 do Terezína, odtud 9. ledna 1942 do lotyšské Rigy. Zahynul, místo úmrtí není známé.
- 125. výročí narození

Haberzettlová, Erna - básnířka

* 29. 04. 1901 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 05. 03. 1945 - Vídeň (Rakousko)

Místo působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Stříbro (okr. Tachov), Vídeň (Rakousko)
Citace: Holý, J. P.: Českoněmecká básnířka z Horšovského Týna. Domažlický deník, roč. 3, 1996, č. 98, s. 14., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 49. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Narodila se jako nemanželská dcera. Matka Erba Vítková pocházela ze starého selského rodu, z něhož pocházel i český režisér a dramatik Emanuel Bozděch (1841-1888). Otec Eduard Haberzettl, který byl horšovskotýnským lesmistrem na hájence v Peřině a snad jediným evangelíkem ve městě, ji po roce uznal za vlastní a vzal si její matku. Verše začala psát v mládí, některé z nich byly otištěny v krajanském tisku. Vystudovala učitelský ústav ve Stříbře a provdala se. Před válkou a během ní pracovala jako ošetrovatelka, také ve vojenském lazaretu. Zapojila se do činnosti proti nacistickému režimu, byla zatčena a uvězněna v koncentračním táboře. Podmínečně propuštěna. Před koncem 2. světové války spáchala sebevraždu pravděpodobně z obavy z nového zatčení. - 125. výročí narození

Hošek, František - sochař

* 02. 04. 1871 - Bechyně (okr. Tábor)
+ 09. 05. 1895 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Hrádek (okr. Domažlice)
Citace: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 374. P., R. Ryšavý 1947., Co psal Posel. Domažlicko, roč. 5, 1995, 11. 05., č. 19, s. 4., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: František Hošek.

Anotace: Absolvent Střední odborné školy keramické v Bechyni, poté studoval na pražské Umělecko-průmyslové škole v ateliéru profesora Josefa Václava Myslbeka. Zde patřil k nejnadanějším žákům. Mj. autorem skici k pomníku Jana Sladkého Koziny na vrchu Hrádek u Újezda. Ten však již realizoval Čeněk Vosmík, neboť František Hošek v květnu roku 1895 umírá na střevní tyfus. - 155. výročí narození

Hrabačka, Otakar, Ing. - architekt

* 27. 02. 1888 - Praha (Hlavní město Praha)

+ 27. 04. 1956 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Domažlice

Citace: Nové Domažlicko, roč. 7, 1976, č. 16, s. 4., Hana, O.: Informace z matriky. Strojopis.

Anotace: Do Domažlic přišel z Prahy. Řadu let působil jako městský inženýr v Domažlicích, od roku 1926 byl vedoucím stavebního úřadu města. V Domažlicích bydlel na Týnském Předměstí v Erbenově ulici. Manželka: Klementina rozená Hindráková, narozena 12. června 1886 v Praze. Oddáni byli dne 23. listopadu 1911 v Praze-Smíchově. - 70. výročí úmrtí

Jmenování politiků Františka Palackého, Františka Ladislava Riegera a Františka Augusta Braunera čestnými občany města (19. 04. 1861: Domažlice)

- 19. 04. 1861 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Bolonský, E.: Dějiny města Domažlic 1848-1948, s. 8. Strojopis., Databáze regionálních osobností MěKBN.

Anotace: Čestné občanství vedení města nejčastěji udělovalo za významné počiny v oblasti veřejného života nebo za propagaci regionu. Od druhé poloviny 19. století do dnešních dnů bylo městem Domažlice takto vyznamenáno několik desítek osobností. Řadíme k nim také historika Františka Palackého, právníka Františka Ladislava Riegera a taktéž právníka Františka Augusta Braunera. Těmto třem osobnostem našeho tehdejšího politického života bylo čestné občanství města uděleno v dubnu roku 1861. - 165. výročí události

Klánský, Mojmír - spisovatel

* 19. 04. 1921 - Kdyně (okr. Domažlice)

+ 23. 09. 1983 - Štěchovice (okr. Praha-západ)

Místo působení: Praha

Citace: Kubásková, E.: Kdy zemřeli? 1986-1990. 2, s. 23. P., NK 1995., Práce, 1991, 16. 07., s. 5., Literární noviny, 1993, 07. 10., s. 3., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 69. Plzeň: SVK, 1997.

Anotace: Absolvent hudební konzervatoře (1947) a Filozofické fakulty UK Praha (estetika). Pracovník kulturního a hudebního oddělení Čs. rozhlasu, pak redaktor v časopisech Květy, Beseda, Zemědělské noviny. Spoluzakladatel Svazu zemědělců v roce 1968. Po roce 1969 pracoval v JZD a plemenářském středisku v severních Čechách. Signatář Charty 77. Invalidní důchodce. Publikace: Sedm dní, Ranč, Zázračný pramen, Vyhnanství, Albatros, Zemědělství a jaro 1968. Rozhlasové hry: Schůze, Soused aj. Povídky, reportáže a články v časopisech a novinách: Pozn.: Podle Kalendária osobností západních Čech na rok 2001 zemřel v Praze. - 105. výročí narození

Kohout, Josef - turista

* 20. 07. 1941 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 04. 2001 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice, Čerchov (okr. Domažlice)

Citace: Vorlíček, J.: Před rokem zemřel Josef Kohout. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 13. 04., č. 87, s. 17., Hana, O.: Doplnky Kalendária 2000. Strojopis.

Anotace: Vnuk knihkupce a dlouholetého jednatele Klubu českých turistů Václava Rybaříka. Věnoval se studiu historie Čerchova. Jeho sbírka fotografií a dokumentů o Čerchově se stala základem pro úspěšnou výstavu i podnětem k vydání knížky Jak šel čas na Čerchově. Nechal znovu vyzlatit desku prof. Viléma Kurze na jeho věži na Čerchově i památníčky u Jubilejního hájku a České studánky. Spolu s Jaroslavem Lukáškem obnovil bývalou Wrbatovu cestu z Babylonu na Čerchov. - 25. výročí úmrtí

Konrády, Antonín ml. - dudák

* 26. 04. 1931 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 01. 02. 2025

Místo působení: Domažlice

Citace: Baier, V.: Dudák. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 4, s. 4., Svačina, R.: Dudácké šedesátiny. Domažlicko, roč. 1, 1991, č. 1, s. 3., Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 31. Plzeň: KKS, 1977., Vorlíček, J.: Jubilant Antonín Konrády. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 05. 05., č. 105, s. 12., Hammerlová, J.: Zakladatel světově známé Konrádyho dudácké muziky. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 01. 07., č. 42, s. 11., Cibulková, M.: Konrádyho muzika chystá CD. Týdeník Domažlicko, roč. 20, 2010, 28. 04., č. 17, s. 2, fot., Cibulková, M.: Antonín Konrády si příští úterý pojede do Plzně pro ocenění. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 15. 10., č. 242, s. 3., Kočková, E.: Antonín Konrády: Hraní a hudba mě drží nad vodou. Domažlický deník, 2019, 28. 11., č. 276, s. 3, fot., Babor, J.: Jubileum Antonína Konrádyho. Domažlický zpravodaj, roč. 43, 2021, květen, č. 5, s. 1, fot., Přehled oceněných medailí města Domažlice. Dostupné online na internetových stránkách města Domažlice., Fliegelová, L.: Antonín Konrády: "Hdyž pukl zabečí, hned srdce poskočí, aneb, Jak jsem začal pukla mačkat": veselé vzpomínání na muzikantský život a Konrádyho dudáckou muziku. Domažlice: L. Fliegelová, 2012. 279 s., Babor, J.: Zemřel Antonín Konrády. Domažlický zpravodaj, roč. 47, 2025, březen, č. 3, s. 4, fot.

Anotace: Začínal jako jazzový hudebník, později se prosadil jako dudák. V roce 1955 založil Konrádyho dudáckou muziku. S ní navštívil řadu států v Evropě, hrál také před krajanskými spolky v USA. Mnohokrát vystupoval s Chodským triem i spolu se sopranistkou Jiřinou Skalovou. I v pokročilém věku se věnoval přípravě hudebních pořadů pro Chodské slavnosti. Dne 24. února 2010 mu byla udělena pamětní medaile města Domažlice za dlouhodobou propagaci chodského folkloru, v říjnu roku 2011 uveden do Dvorany slávy Plzeňského kraje. Syn Antonína Konrádyho st., synovec Jakuba Konrádyho a otec Vlastimila Konrádyho.
- 95. výročí narození

Král, František Boleslav - učitel

* 18. 08. 1866 - Čížkov (okr. Pelhřimov)
+ 20. 04. 1901 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice, Přeštice (okr. Plzeň-jih)

Citace: Holý, J. P.: F. B. Král. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 4, s. 4., Holý, J. P.: Rozloučení náš osud - shledání naše naděje. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 10. 04., č. 85, s. 16.

Anotace: Po studiu na pelhřimovském klasickém gymnáziu a učitelském ústavu v Soběslavi nastoupil nejprve na Tábořsko, v roce 1887 již působil v Přešticích. V Domažlicích činný od roku 1896. Soustřeďoval se na studium Komenského. Sám zpracoval Plán všestranného sebevzdělávání, byl i literárně činný. V domažlickém tisku vyšla řada jeho článků a na 20 básní. Byl knihovníkem městské knihovny a podílel se na vzniku veřejné čítárny. Činovník učitelského spolku Budeč a Národní jednoty pošumavské. Je pochován na domažlickém hřbitově, nad hrobem promluvil J. Žuvniček. Náhrobek s nápisem "Rozloučení náš osud - shledání naše naděje" je umístěn na domažlickém hřbitově v blízkosti hlavního kříže.

- 125. výročí úmrtí

Královec, Josef - právník

* 15. 03. 1869 - Milavče (okr. Domažlice)
+ 14. 04. 1941 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místo působení: Plzeň

Citace: (jph): Podporoval rozvoj Plzně. Pravda, roč. 70, 1989, 13. 05., č. 111, příloha, s. 8., Kunc, K.: Kdy zemřeli. 1937-1962. P., SK ČSSR 1962, s. 134.

Anotace: Právník, působil jako tajemník Obchodní živnostenské komory. Autor spisu Plzeň průmyslová. Na konci 19. století publikoval v Českém lidu a vydal knihu Chodská svatba s texty svatebních písní. - 85. výročí úmrtí

Lebeda, Otakar - malíř

* 08. 05. 1877 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 12. 04. 1901 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Klenčí pod Č., Trhanov, Chodov, Postřekov (vše okr. Domažlice), Chodsko
Citace: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 16. P., Rudolf Ryšavý 1950., Karlíková, L.: O. Lebeda pobýval na Chodsku. Domažlický deník, 1997, 15. 04., č. 88, s. 15., Holý, J. P.: Lebedu uchvátilo Chodsko. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 13. 03., č. 61, s. 18.

Anotace: Žák pražské výtvarné akademie v letech 1892-1897. Působil pod vlivem Julia Mařáka. Na Chodsko přijel poprvé v srpnu 1896 a to na popud doktora J. Thomayera, přítele umělců a jejich mecenáše. Usadil se v Trhanově, kde namaloval dva drobné obrazy s pohledem na Trhanov. K. M. Čapek je řadí k nejlepším Lebedovým dílům. Maloval také v Chodově a Klenčí. Podruhé přijel na Chodsko v roce 1900. Pobýval asi často v Postřekově. Zájem o figuru jej sblížil s Jaroslavem Špillarem. V tomto období jej zaujalo velké a osudové téma. Na poli v okolí Postřekova zabil blesk mladého muže. Na místě si vytvořil řadu studií a v Praze namaloval rozměrný olej. Tvoří je postavy v náznaku chodských krojů v neurčité krajině. Vlevo leží zabítý bleskem, střed tvoří trojice plačící ženy a podpírajících jí mužů. Obraz byl kritizován, ale v mnohém předznamenal brzy se rozvíjející expresionismus. Tento poslední (nedokončený) obraz "Zabit bleskem" jakoby předznamenal konec malíře samotného. V chuchel-ském lesíku se zastřelil. - 125. výročí úmrtí

Liebscher, Karel - malíř

* 24. 02. 1851 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 20. 04. 1906 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Praha, Šumava, Chodsko

Citace: Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 101., P., MMM 1997., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Karel Liebscher.

Anotace: Absolvent pražské techniky, první ilustrace uveřejnil v roce 1879. Se svým bratrem Adolfem prošel Šumavou a Chodskem, aby zde oba namalovali řadu obrazů a obrázků pro Ottovo nakladatelství v Praze a jeho výpravné dílo Čechy. Do publikace přispěl například obrázky Domažlic a Chodského hradu. - 120. výročí úmrtí

Mukařovský, Josef - malíř

* 06. 04. 1851 - Mohuč (Německo)
+ 01. 11. 1921 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místo působení: Domažlice

Citace: Holý, J. P.: Za dcerou slavného malíře. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 09. 09., č. 100, s. 12., Ottův slovník naučný. 17, s. 848. P., J. Otto 1901., Holý, J. P.: Slavný malíř dožil v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 02. 01., č. 1, s. 15.

Anotace: Narodil se v Mohuči, kde sloužil jeho otec, rakouský důstojník. Školní vzdělání získal v Praze a ve Vídni, poté absolvoval pražskou výtvarnou akademii. Do Domažlic přišel roku 1914 z Mnichova, kde prožil 40 let. V Domažlicích si postavil dům na tzv. Habeši, kde tvořil až do své smrti. Již v Mnichově se mu narodila jediná dcera Julie, provdaná Borovičková. Pracoval hlavně jako ilustrátor pro různé časopisy, např. pro Světozor, kam kreslil hlavně podobizny, tzv. studijní hlavy a hlavně žánrové obrázky. Na Chodsku se mu zalíbily krojované skupinky na vsích. Kreslil a maloval v Domažlicích portréty a skupinové scény. Proslul i jako autor čtyř řad chodských pohlednic. - 175. výročí narození

Neubauer, Antonín - purkmistr

* 10. 04. 1761 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 06. 06. 1827 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Holý, J. P.: Podporoval průmysl a obchod. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 02. 07., č. 26, s. 4.

Anotace: Zakladatel textilní manufaktury. Zasloužil se o rozvoj průmyslu a obchodu ve městě. Jako oficiál v městské radě působil od roku 1786, poté se stal purkmistrem. Pohřben je na hřbitově U Svatých. - 265. výročí narození

Odhalení pamětní desky na Husově domě (21. 04. 1946: Domažlice)

- 21. 04. 1946 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Hana, O.: Pamětní deska na Husově domě. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 26. 04., č. 98, s. 16.

Anotace: Bronzová pamětní deska, na níž je otevřená kniha s kalichem, byla odhalena na památku nacisty popravených členů Českobratrského sboru v Domažlicích. Uлита byla firmou František Anýž v Praze. Nese nápis: Českobratrský evangelický sbor v Domažlicích památce svých popravených bratří: JUDr. Antonín Žlábek * 9. 7. 1909 ve Slaném + 21. 4. 1943 v Berlíně Plötzensee, Jan Procházka * 12. 12. 1914 v Domažlicích + 21. 4. 1943 v Berlíně Plötzensee, Ladislav Vojtěch * 15. 4. 1919 v Domažlicích + 4. 4. 1940 v Drážďanech. V současnosti se pamětní deska nalézá na čelní stěně evangelického sborového domu vystavěného nad Hanovým parkem, vedle vchodu do budovy. - 80. výročí události

Odhalení pamětní desky padlým americkým vojákům v zaniklé osadě Růžov (28. 04. 2006: Růžov)

- 28. 04. 2006 - Růžov (zaniklá vesnice, okr. Domažlice)

Citace: Bělští radní informují, roč. 5, 2006, 18. 05., č. 35, s. 2., Internetové stránky Spolku pro vojenská pietní místa, heslo: Bělá nad Radbuzou.

Anotace: Dne 28. dubna 2006 byla v zaniklé osadě Růžov u Bělé nad Radbuzou slavnostně odhalena pamětní deska dvěma americkým vojákům, kteří padli při osvobození regionu na konci dubna roku 1945. Svobodník Raymond E. Manz a technik Owen W. Sutton padli, respektive podlehlí následkům zranění, která utrpěli během střetu s oddíly SS. Pamětní deska se nachází na pozůstatku zdi rozbořeného domu. - 20. výročí události

Pachl, Václav - sklenář

* 09. 09. 1919 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 09. 04. 2006 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Vorlíček, J.: Osmdesátiletý sklenář, včelař a zahrádkář. Domažlický deník, 1999, 08. 09., č. 209, s. 15., Holý, J. P.: Za zasloužilým domažlickým občanem Václavem Pachlem. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, červenec-srpen, č. 7-8, s. 14, fot.

Anotace: Jeho otec byl sklenář, sám se sklenářem vyučil v Lounech. Celý život jako sklenář pracoval, nejprve soukromě, později v komunálu. Prováděl sklenářské práce, prodával reprodukce obrazů. Ty dovážel ze speciálních prodejen v Praze a doprovázel medailony o světových malířích. Působil jako pokladník u OV Českého svazu zahrádkářů, byl 35 let pokladníkem místní organizace včelařů. - 20. výročí úmrtí

Pelnář, Jan - ministr vnitra

* 24. 04. 1911 - Mrákov (okr. Domažlice)
+ 23. 04. 1982 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místo působení: Domažlice, Plzeň, Praha, Mrákov (okr. Domažlice)

Citace: Pelnář, J.: Vznik a počáteční činnost ONV v Domažlicích. In: Výroční zpráva OA 1979, s. 111. Domažlice: OA, 1979., Vorlíček, J.: Výročí Jana Pelnáře. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 23. 04., č. 95, s. 26., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2001. Strojopis., Vorlíček, J.: Výročí Jana Pelnáře. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 18. 04., č. 91, s. 17., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2006., Časopis paměť a dějiny, č. 1/2007., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka., Pivoňková, M.: Mrákov - Kyčovo: v jednom položení. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2025, s. 145.

Anotace: Vyučil se zedníkem. Před válkou pracoval na různých stavbách v Domažlicích a také v Plzni. Do KSČ vstoupil v roce 1945. V květnu 1945 se stal členem revolučního ONV v Domažlicích a členem jeho rady. Po volbách roku 1946 zůstal členem rady a řídil referát pro osídlování. V září 1947 byl zvolen předsedou ONV v Domažlicích. Dne 1. února 1948 odešel na KNV v Plzni, kde pracoval jako vyživovací referent. V roce 1954 byl zvolen předsedou KNV. Tuto funkci zastával až do konce srpna 1968. Od 31. srpna 1968 ministrem vnitra ČSSR, od 1. ledna 1969 do 28. ledna 1970 ministrem Federálního ministerstva vnitra. V dubnu 1971 odešel do důchodu. Podílel se na postavení a otevření mrákovské Základní devítileté školy. Jako důchodce se do Mrákova vrátil, pracoval jako stavbyvedoucí i jako zedník při stavbě sdruženého objektu, kde jsou byty pro učitele, obecní úřad a pošta. Podílel se i na stavbě sportovního areálu s fotbalovým a volejbalovým hřištěm, koupalištěm a saunou, tribunou, klubovnami, prodejny a knihovnou. Se svou stavební partou převážně důchodců pomáhal také při stavbě bytových jednotek pro členy JZD. - 115. výročí narození

Polák, Karel - regionální historik

* 28. 01. 1909 - Bezděkov (okr. Klatovy)
+ 09. 04. 1981 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místo působení: Klatovy, Domažlicko

Citace: Kubásková, E.: Kdy zemřeli...? 1980-1985, s. 257. P., Národní knihovna 1992., Minulostí Západočeského kraje, roč. 16, 1980, s. 278., Nové Klatovsko, 1981, 30. 04., č. 18, s. 3., Holý, J. P.: Vlastivědec a kreslíř Polák. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 16. 05., č. 113, s. 16.

Anotace: Studoval na klatovském gymnáziu a průmyslové škole, později se stal stavitelem. Ve volném čase se intenzivně zabýval regionální historií, zejména Klatovska a východního Domažlicka. Autor podrobných dějin Bezděkova a Soustova, z domažlických obcí se detailně věnoval Chocomyšli, Úboči a Únějovicím. - 45. výročí úmrtí

Preiss, Jaroslav, JUDr. - ředitel banky

- * 08. 12. 1870 - Přeštice (okr. Plzeň-jih)
- + 29. 04. 1946 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Domažlice, Praha

Citace: Kdo byl kdo v našich dějinách do roku 1918. Prachatice: Rovina, 1992., Holý, J. P.: J. Preiss chodil na gymnázium. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 13. 01., č. 10, s. 12., Karlíková, L.: Bankéř Preiss v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 12. 11., č. 264, s. 20., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Jaroslav Preiss.

Anotace: Po studiích v Domažlicích (absolvoval v roce 1889) a v Praze pracoval zprvu jako publicista, od roku 1900 vedl hospodářskou rubriku Národních listů a redigoval různé hospodářské a finanční časopisy. Od roku 1907 pracoval v průmyslovém a hypotečním oddělení Živnostenské banky, v roce 1910 se stává náměstkem vrchního ředitele. V letech 1917–1938 byl jejím vrchním ředitelem. Prostřednictvím tohoto bankovního ústavu později působil na vnitřní i zahraniční politiku republiky. - *80. výročí úmrtí*

Procházka, Alois st. - stavitel

- * 07. 04. 1856 - Úhonice (okr. Praha-západ)
- + 11. 12. 1930 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Holý, J. P.: Zakladatel stavitelského rodu. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 27. 03., č. 73, s. 18., Frait, K.: Rod Procházků: Čtyři generace stavitelů v Domažlicích. Domažlický zpravodaj, roč. 45, 2023, prosinec, č. 12, s. 21, obr., Matriční záznam o úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Absolvent pražské Průmyslové stavební školy. Do Domažlic přišel na místo městského stavebního technika a ujal se řízení staveb budovy gymnázia i novostavby měšťanského pivovaru. Oženil se s Alžbětou Forstovou, s níž měl 11 dětí. Za 36 let působení jako městského stavitele řídil dále stavby městských jatek, elektrárny, chudobince, Okresního domu a dalších budov. Byl činný i jako starosta Nemocenské pojišťovny, patřil mezi aktivní pracovníky hasičské jednoty, byl činovníkem Řemeslnicko-živnostenské jednoty a dalších spolků. Spoluzakládal odbor Svazu českých turistů a Čerchovan. Otec Aloise Procházky ml., děd stavitele Zdeňka Procházky a praděd badatele, archeologa, nakladatele a publicisty Zdeňka Procházky mladšího. - *170. výročí narození*

První vodovod v Domažlicích (02. 04. 1571: Domažlice)

- 02. 04. 1571 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Hana, O.: Mlýnský náhon a vodovod v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 14. 01., č. 11, s. 14., Štangel, J.: 100 let vodárny Domažlice, s. 3. Domažlice: Chodské vodárny a kanalizace, 2010.

Anotace: První vodovod byl v Domažlicích uveden do provozu na začátku dubna roku 1571. Z prostoru louky na Úpalově (u vodárny pod Vavřincem) byla voda vedena gravitačním potrubím do Domažlic, kde naplňovala místní kašny. Na zásobování Domažlic pitnou vodou mělo také zásadní vliv povolení vydané římským císařem a českým králem Maxmiliánem II. ze stejného roku, kterým umožňoval výstavbu 8kilometrového vodního díla. Toto umělé koryto přivádělo vodu z úpatí Čerchova, přičemž využívalo odklonění části Teplé Bystřice a samospádu. - 455. výročí události

Reitmeier, Karl, 1951- novinář

* 12. 04. 1951

Místo působení: Cham (Německo)

Citace: Babor, J.: Dalším nositelem stříbrné pamětní medaile města je bavorský publicista Karl Reitmeier. Domažlický zpravodaj, roč. 42, 2020, září, č. 9, s. 3, fot., Novák, Z.: Slovo starosty. Domažlický zpravodaj, roč. 43, 2021, květen, č. 5, s. 2, fot.

Anotace: Mezi roky 1972-2010 pracoval jako novinář v bavorských novinách Chamer Zeitung, posléze novinářem na volné noze. Pravidelně seznamuje německé čtenáře s děním v českém příhraničí. V roce 2007 obdržel cenu za záchranu zraněného českého běžkaře, roku 2015 mu bylo uděleno prestižní ocenění Stavitel mostů za propagaci přeshraničního přátelství a česko-německé spolupráce. Během koronavirové krize (jaro 2020) pomáhal českým přeshraničním zaměstnancům řešit potíže vzniklé uzavřením hranic. V srpnu roku 2020 se k dosavadním oceněním přidala pamětní medaile města Domažlic. Autor turistického průvodce Čerchov je vždy cílem. - 75. výročí narození

Roškot, Kamil, Ing. - architekt

* 29. 04. 1886 - Vlašim (okr. Benešov)
+ 12. 07. 1945 - Paříž (Francie)

Místo působení: Praha, USA, Milán (Itálie), Ústí nad Orlicí, Domažlice

Citace: Holý, J. P.: Vzpomeňme Kamila Roškota. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 31. 07., č. 176, s. 12., Lukeš, Z.: Architekt velkého formátu Kamil Roškot. Lidové noviny, roč. 16, 2003, 18. 03., č. 65, s. 14, fot.

Anotace: Žák ateliéru Maxe Švabinského a školy architektury na pražské AVU, založené Janem Kotěrou. Navrhoval rodinné a činžovní domy nebo administrativní budovy, je ale také tvůrcem několika zdymadel a přehrad. Jedním z jeho nejvýznamnějších počínů je hrobka českých králů v kryptě katedrály sv. Víta v Praze. Na počátku 30. let pracoval s profesorem domažlického gymnázia malířem Janem Trefným na návrhu památníku bitvy u Domažlic (1431), který měl být umístěn na Baldově, v roce 1934 vytvořil návrh na rekonstrukci štítů domů na domažlickém náměstí. Bratr malířky Anny Roškotové. - 140. výročí narození

Schmidt-Klima, Maria - učitelka

* 07. 03. 1906 - Červené Dřevo (okr. Klatovy)
+ 22. 04. 1986 - Schesslitz u Bambergu (Německo)

Místo působení: Domažlicko, Klatovsko, Německo

Citace: Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 125. P., MMM 1997.

Anotace: Po absolvování měšťanské školy v Horšovském Týně vystudovala učitelský ústav ve Stříbře, učitelské zkoušky z ručních prací a domácí výchovy složila již v Praze. Celkem 8 let vyučovala na školách v okresech Horšovský Týn, Domažlice a Klatovy. V roce 1930 se provdala za úředníka Hanse Schmidta, který zemřel roku 1945 v sibiřském zajateckém táboře. Po vysídlení žila se svými dvěma syny v okrese Hof, pak bydlela v Hallstadtu u Bambergu. V té době psala básně, povídky, historiky o zvířatech, vánoční a dětské hry. Napsala třídílný román Nur die Häuser stürzen. - 40. výročí úmrtí

Skalický, Josef Kalasan - kapelník

* 11. 07. 1833 - Vojkov (okr. Benešov)
+ 23. 04. 1911 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2000, s. 51. Plzeň: SVK, 2000., Holý, J. P.: Domažlický Slavín č. 54. Sad ztišení nadaných hudebníků IX. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 06. 08., č. 71, s. 8.

Anotace: Absolvoval nižší gymnázium v Benešově, poté odešel k vojenské hudbě. Zde se zdomáklil ve hře na klarinet a hoboj. V roce 1873 nastoupil na stálé kapelnické místo u domažlické hasičské hudby, mezi roky 1877 až 1907 vedl kapelu měšťanského ostrostřeleckého sboru. V chodské metropoli si také založil a vedl oblíbenou hudební školu. - *115. výročí úmrtí*

Skalová, Jiřina - zpěvačka

* 19. 04. 1921 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 06. 09. 2009 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice

Citace: Svačina, R.: Významné jubileum sólistky J. Skalové. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 19. 04., s. 14., Kondrys, A.: Tři čtvrtě století uprostřed písní. Domažlicko, roč. 6, 1996, 17. 04., s. 4., Vorlíček, J.: Život naplněný zpěvem. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 19. 04., č. 92, s. 16., Vilímc, V.: Poslední loučení s Jiřinou Skalovou. Domažlický deník, roč. 18, 2009, 16. 09., č. 217, s. 2., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Narodila se v rodině muzikanta, učitele hudby a varhaníka Jiřího Ereta. U svého otce získala vztah k hudbě, základy zpěvu i základy znalosti hry na klavír a housle. Jako školačka navštěvovala Městskou školu sborového zpěvu vedenou V. Fléglem. Zpěv studovala u Boženy Hezké a prof. Vladimíra Vuršera. Do pěveckého sboru Čerchovan přišla v roce 1937, působila zde jako sólistka. Spolu s M. Kunešovou a E. Hesovou se stala roku 1955 členkou Chodského tria, se kterým absolvovala přes 2 000 koncertů v řadě evropských států. Vystupovala jako pěvecká partnerka Jaromíra Horáka, ale i sólově jako propagátorka písní Jindřicha Jindřicha. V roce 1957 získala nejvyšší ocenění v rozhlasové soutěži zpěváků lidových písní. Nezanedbatelné je její vystoupení v řadě operet, které zejména za války uváděl divadelní soubor Havlíček. V letech 1961-1976 pracovala v domažlické knihovně jako pracovnice provozu a posléze jako metodička. Aktivně se účastnila práce v Divadle hudby a poezie, které při knihovně na počátku sedmdesátých let pracovalo. Za svého působení v Čerchovanu (do roku 1996) a v Chodském triu nazpívala mnoho chodských písní pro rozhlas i gramofonové desky. Po ukončení činnosti Chodského tria vystupovala příležitostně s A. Konrádym. Byla manželkou Jana Skaly. Dne 4. října 2008 jí byla udělena pamětní medaile města Domažlice.
- *105. výročí narození*

Stifter, Jakob P. - farář

* 29. 04. 1821 - Horní Planá (okr. Český Krumlov)
+ 23. 12. 1875 - Meclov (okr. Domažlice)

Místo působení: Poběžovice, Meclov (vše okr. Domažlice)

Citace: Holý, J. P.: V Poběžovicích a Meclově působil bratranec slavného "Básníka Šumavy". Poběžovicko, 2011, č. 6, s. 3.

Anotace: Páter Jakob Stifter byl vysvěcen v Českých Budějovicích 1. srpna 1846. Působil v Poběžovicích jako kaplan a od 11. listopadu 1859 jako samostatný farář. V květnu 1863 byl přeložen do Meclova, kde byl také pohřben. Bratranec spisovatele Adalberta Stiftera.
- 205. výročí narození

Storch, Karel Herbert - architekt

* 30. 04. 1906 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 05. 01. 1973 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Praha

Citace: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974, s. 222. P., SK ČSR 1974., Architektura ČSR, roč. 32, 1973, č. 5, s. 237., Čs. architekt, roč. 19, 1973, č. 2, s. 2., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 489. P., R. Ryšavý 1950., Holý, J. P.: Patřil mezi naše přední odborníky. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 11. 06., č. 135, s. 14., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 59. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Profesor průmyslové školy a ČVUT v Praze. Spolu s manželkou Zorou (rozenou Myslivečkovou) projektoval vily, vnitřní zařízení i tovární budovy. Je autorem řady učebnic a vysokoškolských skript, z nichž nejvíce ceněn byl slovník Odborná němčina pro architektky. Vydal i řadu vědeckých studií, které vycházely v časopisech Stavba, Pozemní stavby nebo Architektura v ČSR. Publikoval též v zahraničních odborných časopisech, a to v němčině, angličtině a francouzštině. - 120. výročí narození

Šebek, Jan - malíř

* 07. 03. 1890 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 15. 04. 1966 - Capartice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice, Capartice (okr. Domažlice), Chodsko

Citace: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 533. P., R. Ryšavý 1950., Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 106. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Holý, J. P.: Jan Šebek - věrný žák mistra Alfonse Muchy. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 21. 11., č. 272, s. 12., Růženecká, L.: Přednáška Jan Šebek a jeho přátelé. Domažlicko, roč. 6, 1996, 16. 10., č. 42, s. 6., Tichá, H.: Tradiční obrazy J. Šebka. Domažlicko, roč. 7, 1997, 15. 10., č. 42, s. 4., Růženecká, L.: Malíř Jan Šebek a jeho přátelé. In: Sborník Muzea Chodska v Domažlicích, s. 12-17. Domažlice: MCH, 1997., Vorlíček, J.: Výročí Jana Šebka. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 20. 04., č. 93, s. 18.

Anotace: Malíř a ilustrátor. V letech 1922 až 1923 navštěvoval ateliér Maxe Švabinského na Akademii výtvarných umění, od roku 1926 pracoval u prof. Alfonse Muchy. V centru výtvarného zájmu stály krajiny, zátiší a figurální obrazy. Od roku 1933, kdy se s rodinou přestěhoval do Domažlic, tvořil na Chodsku. Historické výjevy z dějin českého národa jej inspirovaly k řadě studií a obrazů. V roce 1935 namaloval pro město Domažlice rozměrný obraz Vítězství husitů u Domažlic roku 1431. Ve svatební síni radnice byla umístěna Chodská madona s dítětem v nadživotní velikosti. Jedno z jeho pláten zdobí kancelář městské radnice, nejrozměrnější obraz se nachází v jídelně místního gymnázia. Tvořil scény z Chodska, Domažlic a okolí, studie k románům, obálky na knihy či návrhy na plakáty. Autor obrazu Božena Němcová na Chodsku, výzdoby penzionu Daliborka v Peci, penzionu na Vavřínečku (7 obrazů). Roku 1965 namaloval pro město Tachov Bitvu u Tachova, pro zámek ve Slavkově Bitvu u Slavkova. V roce 1945 koupili manželé Šebkovi budovu bývalé školy v Caparticích, kde prožil umělec ještě 20 let života. Zde dodnes stojí jeho dům čp. 21, přezdívaný Šebkovna. V současné době se v něm nachází školící lyžařské středisko. Jan Šebek je pochován na hřbitově Na Soutkách nedaleko Klenčí. - 60. výročí úmrtí

Šlais, Matěj - archivář

- * 23. 05. 1896 - Hluboká (okr. Domažlice)
- + 08. 04. 1976 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Kdyně, Horšovský Týn (vše okr. Domažlice), Domažlice

Citace: (jph): Básník a archivář. Pravda, roč. 67, 1986, 13. 12., č. 294, příloha, s. 8., Nové Domažlicko, roč. 7, 1976, č. 15, s. 3., Archiv. časopis, 1976, s. 115., Kubásková, E.: Kdy zemřeli...? 1980-1985. P., Národní knihovna 1992, s. 313., Gryc, S.: Odkaz vlastivědného pracovníka Matěje Šlaisa. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 05. 04., č. 82, s. 14., Krmášková, J.: In memoriam Matěje Šlaisa. Minulostí západočeského kraje. 13, s. 237. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1976., Gryc, S.: Odkaz Matěje Šlaisa, spoluzakladatele domažlického okresního archivu. In: Západočeský historický sborník. 4, s. 283-292, fot. Plzeň: Státní oblastní archiv, 1998., Gryc, S.: Spoluzakladatel SOA Domažlice v Horšovském Týně. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2007, č. 9, s. 5, fot., (mb): Významné jubileum. Kdyňsko, roč. 3, 2007, č. 3, s. 14., Šlajer, R.: Archivář Matěj Šlais. Kdyňsko, roč. 7, 2011, č. 3, s. 11.

Anotace: Narodil se jako prvorozený syn rolníka v Hluboké u Kdyně, dětství prožil na zemědělské usedlosti v Dobříkově. Vyučil se knihkupcem u M. F. Krátkého v Domažlicích, poté nastoupil do zaměstnání v knihkupectví Jana Kuneše ve Kdyni. V roce 1917 byl odveden k pěšímu pluku a poslán na rumunskou frontu. Po válce, roku 1919, si ve Kdyni otevřel knihkupectví a papírnictví, fotografoval a vlastním nákladem vydával pohlednice. Od roku 1925 vystříhoval z novin všechny zprávy o Kdyni a vytvářel tak podrobnou kroniku Kdyňska. V roce 1955 se stal okresním archivářem v Domažlicích, po územní reorganizaci v r. 1960 přešel do OA v Horšovském Týně. Do důchodu odešel roku 1971. Autor básnických sbírek: Kytice vzpomínek, Z rodného kraje, Domov a kraj s grafickou výzdobou A. Moravce a J. Hlavy. Pozn.: Podle Kalendária osobností západních Čech na rok 2000 zemřel v obci Kdyně. - 50. výročí úmrtí

Šmíd, Jakub Jiří - tajemník městského úřadu

* 24. 04. 1891 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 31. 03. 1943 - Osvětim (Polsko)

Místo působení: Kdyně (okr. Domažlice), Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)

Citace: Život za pravdu, s. 128 a fot. příloha. Domažlice, 1949., Vorlíček, J.: Vzpomínka na J. J. Šmída. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 21. 04., č. 94, s. 12., Vzpomínka na pana Jakuba Jiřího Šmída. Zpravodaj radnice Kdyně, 2000, č. 20, s. 11., Internetová databáze Evidenze válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR, heslo: Jakub Jiří Šmíd.

Anotace: Absolvent reálky v Českých Budějovicích a jednoročního kurzu obchodní akademie v Praze. Politik Národně-socialistické strany, člen zemského zastupitelstva v Praze, sokolský osvětový pracovník a kulturní pracovník. Byl všestranně činný, oživil spolkový život, dopisoval do regionálního tisku Posel od Čerchova i do Českého slova, Mladých proudů, Masarykova lidu. Od roku 1919 působil jako tajemník města Kdyně. Již v říjnu 1939 byl při služební cestě do Prahy zatčen gestapem a až po týdnů propuštěn. Jeho promluvy v městském rozhlase za 2. světové války povzbuzovaly vlastenectví spoluobčanů. Dne 1. prosince 1942 byl znovu zatčen, odvezen na gestapo do Klatov, kde byl vězněn do února 1943. Poté byl převezen do koncentračního tábora v Terezíně a po pěti dnech do Osvětimi, kde zahynul. Zatčen byl na základě udání, že rozdělával a posílal peněžité podpory vdovám po zatčených a zastřelených za heydrichiády. Dědeček tenisového reprezentanta Tomáše Šmída.

- 135. výročí narození

Šmíd, Zdeněk - spisovatel

* 17. 05. 1937 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 09. 04. 2011 - Seychely

Místo působení: Domažlice, Karlovy Vary, Plzeň

Citace: Šmíd, Z.: Dudáci a vlčí hlavy. Přebal. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1987., Hosnedlová, H.: Proč bychom se ne bavili se Zdeňkem Šmídem. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 20. 01., č. 17, s. 13., fot., Internetová encyklopedie Wikipedie: heslo: Zdeněk Šmíd., Pinkrová, K.: Před 80 lety se ve Kdyni narodil spisovatel Zdeněk Šmíd. Domažlický deník, 2017, 17. 05., č. 113, s. 2, fot.

Anotace: Maturant domažlické střední školy, absolvent Vyšší pedagogické školy v Plzni a Univerzity Karlovy v Praze. Působil jako pedagog v Domažlicích, Trutnově a na Karlovarsku. Novinové články publikoval od roku 1960, literatuře se soustavněji věnoval od konce sedmdesátých let. Prvotinou byl román Sbohem, Dicku (1977), následovaly knihy Proč bychom se netopili, Trojí čas hor a řada dalších. Parafráze na staré pověsti Karlovarska soustředil Šmíd do knihy Strašidla a krásné panny (1983), pověsti z Chodska do sbírky Dudáci a vlčí hlavy. Hrdinou knihy je Chodsko, jeho obyvatelé a pověsti, kterými žijí svou hrdost. Příběhy se však objevují v nadlehčené rovině, nechybí humor a jemná ironie. K posledním dílům Zdeňka Šmída patří Starci na Aljašce aneb proč bychom se nezmrazili (2009) a Mže / Berounka (2010). Umírá na infarkt při potápění na Seychelách. - 15. výročí úmrtí

Štáhl, Josef - regionální politik

* 12. 04. 1901 - Krchleby (okr. Domažlice)
+ 01. 04. 1937 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Krchleby (okr. Domažlice), Holýšov (dříve okr. Domažlice, nyní okr. Plzeň-jih)

Citace: Janeček, J.: Šedesát let od úmrtí J. Štáhla. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 26. 03., č. 72, s. 12., Poslední, V.: Vzpomínky na s. Josefa Štáhla. In: Z Chodského hradu 1987, s. 49-54. Domažlice: MCH, 1987., Foistová, A.: V Holýšově udělili čestná občanství. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 13. 05., č. 110, s. 11., Cibulková, M.: Čestní občané in memoriam. Domažlicko, roč. 8, 1998, 17. 06., č. 24, s. 5., Poslední, V.: Návrh čestného občanství in memoriam. Domažlický deník, 1998, 30. 06., č. 151, s. 13., Kovács, M.: Udělení čestného občanství. Holýšovák, 1998, č. 3, s. 1., Fišer, J.: Josef Štáhl. Holýšovský zpravodaj, roč. 9, 2007, č. 48, s. 13.

Anotace: Pocházel z Krchleb, později se přestěhoval do Holýšova. Pracoval jako dělník v holýšovské sklárně a zastupoval českou menšinu v obecním zastupitelstvu v Holýšově. Byl také předsedou skupiny Svazu sklářských dělníků, předsedou dělnického závodního výboru ve sklárně, důvěrníkem Okresní odborové rady. Sedm let byl náčelníkem 40. okresu DTJ - oblasti Nýřanska, do které spadal i Holýšov a Staňkov. Jako aktivní cvičitel se podílel na rozvoji tělovýchovy v Holýšově. Stal se členem obecního zastupitelstva za Sociálně-demokratickou stranu. Publikoval v Nové době a v časopise Jarost. Zemřel po těžké nemoci ve Všeobecné nemocnici v Praze. Pohřben je na holýšovském hřbitově. Dne 11. května 1998 schválilo zastupitelstvo návrh městské rady na udělení čestného občanství města Holýšova in memoriam.
- 125. výročí narození

Šumavanský, Bohdan Vojtěch - básník

* 23. 04. 1891 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 04. 08. 1969 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Domažlice, Praha

Citace: Field, T. R.: Lomikel, s. 177. P., ČS 1990., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Bohdan Vojtěch Šumavanský.

Anotace: Přišel na svět jako deváté dítě a pohrobek pražského německého lékaře "nemocí tajných a Venušinych" Karla Damiána Rosenfelda a matky Voršily, rozené Apfelbeckové z Koutu na Šumavě. Otec byl synem rabína v Hlohovci, ale Bohdan ve Vídni konvertoval a dal se pokřtít. Vystudoval medicínu, působil jako lékař-důstojník v námořnictvu. Po sňatku s Voršilou rodina přesídlila do Prahy, kde měl potom dr. Rosenfeld ordinaci a lékárnu v Ostrovní ulici. Protože se Bohdan Vojtěch narodil jako pohrobek, kolovaly různé fámy o jeho skutečném otci, za něhož byl jednou považován hrabě Jiří Stadion z Trhanova, jindy prof. Josef Thomayer, kteří se Voršile dvořili. Dětství prožité v Domažlicích, kam se rodina po smrti otce přestěhovala, patřilo k básnickým trvalým zdrojům útěchy a jistoty domova, ale bylo také podnětem k jeho pozdějšímu občanskému jménu Bohdan Šumavanský. Gymnázium vystudoval opět v Praze na Vinohradech a s vyznamenáním absolvoval obchodní akademii. Lodí se vydal do Anglie, kde získal hluboké znalosti angličtiny. Vystřídal řadu zaměstnání, pracoval jako kancelářský pomocník, učitel angličtiny na jazykové škole Polyglotta, byl ve službách mezinárodní společnosti námořní dopravy, korektorem Státní tiskárny. V roce 1923 si nechal úředně změnit jméno na Bohdan Vojtěch Šumavanský. První sbírku vydal roku 1930, o tři roky později publikuje druhou a v roce 1937 pak třetí svazek básní. Předmluvu k první sbírce napsal Karel Prach. V roce 1943 mu bylo přiznáno slovenské občanství, žije v Praze jako cizinec se slovenským pasem a podléhá zákonům Slovenské republiky, které byly v rasovém ohledu mírnější. Po válce publikuje příležitostně, přestože je členem Svazu spisovatelů. Měla vyjít reprezentativní kniha jeho básní, té se však již básník nedočkal. Zemřel ve svém bytě v Římské ulici na Vinohradech. Na rodném domě v Ostrovní ulici je umístěna pamětní deska.

- 135. výročí narození

Tauerová, Marie, PhDr. - knihovnice

* 15. 08. 1896 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
+ 15. 04. 1981 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Brno, Plzeň, Chodsko, Klenci pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Citace: Černá, K.: Zemřela PhDr. Marie Tauerová. In: Z Chodského hradu 1981, s. 34-40.
Domažlice: MKS Domažlice, 1981., Památník národního písemnictví - Literární archiv.,
Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Marie Tauerová.

Anotace: Absolventka arabistiky na Filosofické fakultě UK v Praze, po získání doktorátu (1923) působila další tři desítky let v Universitní knihovně v Brně. Z vydané tvorby zmiňme práce "Z arabské poezie" a "Z bagdádských dopisů MUDr. Vlasty Kálalové-di Lottiové", materiály věnované Chodsku zůstaly ve strojopisech. V těch se zaměřila zejména na osobnost spisovatele a kněze Jindřicha Šimona Baara, rozsáhlý materiál shromáždila i k osobě dialektologa a učitele Jana Františka Hrušky. Celý život navštěvovala Klenci, kde se v "Tauruc mlýně" narodil její otec Jan. Mlýn patřil jeho bratru Josefovi a Marie v něm trávila mnoho času. Kromě literární a sběratelské práce se věnovala i výtvarnému umění. Její drobná plastika je vystavena v klenečském muzeu. - 45. výročí úmrtí

Ustavující schůze pěveckého a hudebního spolku Čerchovan (21. 04. 1901: Domažlice)

- 21. 04. 1901 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Hana, O.: Vzpomínka na prvního předsedu Čerchovanu. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 14. 11., č. 267, s. 11., Hana, O.: Před 100 roky vznikl spolek Čerchovan. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 02. 05., č. 102, s. 15.

Anotace: Zasedací síň domažlické radnice hostila dne 21. dubna roku 1901 ustavující schůzi pěveckého spolku, kterému byl na návrh odborné učitelky Elišky Příbylové dán název Čerchovan. Prvním předsedou byl zvolen František Ninger, dirigentem sborového zpěvu Václav Flegl, dirigentem orchestru Alfréd Šnábl a dirigentem komorní hudby Jindřich Skalický. Jednatel se stal Josef Duffek. Stanovy do dnešních dnů fungujícího hudebního uskupení byly schváleny výnosem místodržitelství v Praze na začátku června roku 1901.

- 125. výročí události

Wolf, Johann - filantrop

* 12. 04. 1826 - Těšovice (okr. Domažlice)
+ 26. 12. 1904 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Vídeň (Rakousko), Praha, Těšovice (okr. Domažlice), Domažlice
Citace: Řeháček, K.: Těšovice a Johann Wolf. Srbsice, 2015.

Anotace: Naroděn v Těšovicích na Domažlicku, v domě čp. 24. Prvorozený syn místního zedníka Valentýna Wolfa a Anny, která pocházela z nedalekých Srbic. Ve svých 15 letech odešel do Vídně, aby se zde vyučil truhlářem. Několik let byl zaměstnán jako truhlářský dělník, zásadní životní změnu mu však přinesla výhra 100 000 zlatých v loterii. Peníze investoval do vybudování vídeňského truhlářského závodu, který také vedl. Prosperující podnik byl ale kvůli onemocnění z přepracování nucen roku 1863 prodat a vrátil se do Čech. Usadil se v Praze, kde zakoupil dům na dnešním Václavském náměstí. Často navštěvoval Domažlice (zejména tzv. Hubrovnu) a také rodné Těšovice, které finančně velmi podporoval. Obec byla roku 1870 poničena rozsáhlým požárem, díky Johannu Wolfovi a jeho peněžní podpoře zde mohla proběhnout řada stavebních akcí. Nechal obnovit vyhořelou kapli, vystavět budovu obecné školy a také chudobinec. Na provoz chudobince a případné investice do oprav zřídil nadaci. Těšovice a některé blízké okolní obce pak podporoval až do konce svého života. Když na konci roku 1904 zemřel na zápal plic, tak se pohřbu na Olšanských hřbitovech v Praze zúčastnilo množství obyvatel rodné obce. Ti tak projeví svou vděčnost nad tím, co všechno pro ně dobrodinec Johann Wolf udělal. - *200. výročí narození*

Založení čtenářského spolku Měšťanská beseda (02. 04. 1861: Domažlice)

- 02. 04. 1861 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Mlnářiková, H.: Kapitoly z dějin domažlické veřejné knihovny 1845-1985. Domažlice: KBN, 1986, s. 8-9.

Anotace: Nástup tzv. Bachova absolutismu na počátku 50. let 19. století sebou přinesl i zánik prvního čtenářského spolku v Domažlicích - "Slovanské lípy". V roce 1852 vzniká nový čtenářský spolek, i ten je však brzy z moci úřední zrušen. Oživení nastává až po pádu Bachova absolutismu. V dubnu roku 1861 vzniká spolek "Měšťanská beseda", který si dává obnovu knihovny za hlavní úkol. Knihovna spolku skutečně vzniká po roce 1870 a existuje téměř 25 let. - *165. výročí události*

Zapf, Ferdinand - malíř

* 15. 04. 1746 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 28. 12. 1817 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice, Tannaberg u Všerub (zaniklá vesnice, okr. Domažlice)

Citace: Haubert, J.: Výtvarní umělci Domažlicka v období baroka. In: Výroční zpráva Okresního archivu Domažlice za rok 1980, s. 122. Horšovský Týn: Okresní archiv, 1981.

Anotace: Domažlický měšťan, mezi roky 1776-1817 působil také jako malíř. Je autorem fresky na stropě kostela sv. Anny na Tannabergu, kterou namaloval roku 1783. Výroční zpráva OkA Domažlice za rok 1980 uvádí variantu příjmení Copp. - 280. výročí narození

Zich, Jaroslav, PhDr. - estetik

* 17. 01. 1912 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 20. 04. 2001 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Domažlice, Praha

Citace: Malá československá encyklopedie. 6, s. 828. P., Academia 1987., Vorlíček, J.: Z kroniky rodiny Zichových. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 31. 08., č. 203, s. 16., Památník národního písemnictví - Literární archiv., Český hudební slovník osob a institucí, heslo: Jaroslav Zich.

Anotace: Syn Otakara Zicha a strýc zpěváka Karla Zicha. Působil například i v Domažlicích. Věnoval se zejména otázkám interpretačního umění. Autor publikací Prostředky výkonného hudebního umění, Instrumentace Smetanova Dalibora, Kapitoly a studie z hudební estetiky. - 25. výročí úmrtí

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc duben 2026

Sestavil: Petr Vecka

Zdroj fotografie na úvodní stránce: Internetová encyklopedie Wikipedie, volné dílo

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice, 2026

Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice